

V některých farnostech chodí děti v adventu na začátku mše svaté k oltáři v průvodu s rozžatými adventními lampami (papírové lze většinou zakoupit na diecézních katechetických centrech). Tento průvod můžeme rovněž zkombinovat s přinášením šlápot. Pak by se už samozřejmě nenesly s obětními dary.

Ještě zbývá podle místních poměrů domyslet, kdy děti dolepí poslední šlápoty za čtvrtý týden adventní (v některých farnostech je na Štědrý den odpolední mše svatá pro rodiny s dětmi, snad tedy při ní?) a jak odměníme ty, kterým se podařilo přinést nejvíce šlápot.

ooo

Stručný námět k úvodní adventní promluvě:

Kněz klade dětem otázky, např. Jaká doba právě začíná? (advent) Kdo ví, co znamená slovo advent? (příchod) Podle čeho poznáme advent v kostele? (adventní věnec, adventní písně, fialová barva...) Podle čeho by se měl poznat advent v našem životě? – Tady už děti asi nebudou umět odpovědět. Kněz napoví: „Podle toho, že se připravujeme. Na co? Na Ježíšův příchod – a to jak příchod na konci světa (o tom jsme slyšeli v evangeliu), tak na příchod o Vánocích.

Vánoce jsou oslavou Ježíšových narozenin. A na ty je potřeba se připravit. Představte si, že byste pro někoho, kdo vás má moc rád, nechali poslat dárek třeba ze supermarketu, ale sami byste ho ani nenavštívili. Když vás má někdo opravdu rád, je mu milejší, když se s ním setkáte, než když mu pošlete třeba i drahý dárek. Tak i Ježíš nepotřebuje nějaké naše dary k oslavě svých narozenin, ale chce se s námi setkat. A jak? Třeba tak, že s ním budeme mluvit v modlitbě, že si na něj vzpomeneme i přes den, že přijdeme na mši svatou, i když se nám nebude chtít vstávat, že budeme dělat radost mamince a tatínkovi, že si budeme všimát, co druzí potřebují...

Proto se letos vydáme na cestu k Ježíšovi. Znamením toho, že se chceme Ježíšovi opravdu přiblížit, budou tyto šlápoty...

Kněz přejde k betlému, kde je už připravena prázdná cesta z lepenky. Vysvětlí, co cesta znamená a co budou znamenat šlápoty, jak a kdy je budeme dostávat, odevzdávat a lepit.

V případě 2. varianty poprosí kněz o spolupráci a podporu rodičů, zdůrazní důležitost společné večerní modlitby v rodině u adventního věnce, vedení dětí k důslednosti apod. Při přípravě nejde jen o to, aby se připravily děti, je to věc také nás všech dospělých.

Na závěr promluvy kněz vyjádří naději, že tyto „papírové“ šlápoty budou takovým obrazem duchovních kroků, které v adventu uděláme k Ježíši – ne k figurce, která zde bude v jesličkách, ale k živému Ježíši, kterým se s námi chce setkat v našem srdci.

Při zpracování jsme inspirovali námětem římskokatolické farnosti v Otrokovicích, který tam vyzkoušeli v roce 2003.

Vydává Katechetické centrum Biskupství brněnského jako adventní přílohu Katechetického věstníku č. 4/2004-05, listopad 2004.

PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA

Advent ve farnosti a v rodině

Vánoce jsou oslavou Ježíšových narozenin. Můžeme však narozeniny slavit bez oslavy? To jistě ne. Ani je nemůžeme slavit bez přípravy. Naše příprava bude probíhat po celý advent v malých krůčcích, kterými se budeme přibližovat k Ježíši. Symbolicky to znázorníme šlápotami, kterých bude na cestě k Betlému přibývat.

Cíl:

Pravidelné setkávání při liturgii a vědomé prožívání adventu ve farnosti i v rodinách.

Způsob provedení:

Na obvyklém místě v kostele postavíme základ betléma – prázdnou stáj a krajinu kolem. Z papírové lepenky vyřežeme klikatou cestu, kterou můžeme po krajích lemovat zelenými větvemi tujky. Podle počtu dětí zúčastňujících se bohoslužeb odhadneme, jak bude cesta dlouhá a široká. V potaz musíme vzít také prostorové možnosti a uspořádání kostela. Cestu lze posypat třeba i pískem (nejdříve natřít lepidlem na tapety), polepit drobnými kamínky apod. Šlápoty se na cestu přilepují lepidlem. Kancelářské lepidlo není moc pevné, lepší je Herkules, ale při jeho použití by měl dětem pomoci někdo z dospělých. Cestu pokrytou šlápotami dětí můžeme pak nechat u betléma i po celou dobu Vánoc jako připomínku našeho putování a naší přípravy.

Postup:

1. varianta:

Při návštěvě „dětské“ nebo nedělní mše svaté dostane každé dítě jednu šlápotu, kterou si může podepsat a nalepit na cestu. Katecheta, kněz nebo ten, kdo šlápoty připravuje, může pro každý adventní týden zvolit jinou barvu (nakopírovat na papír různé barvy), děti si také mohou šlápoty vybarvit pastelkami.

2. varianta:

V této variantě jsou více zapojeni i rodiče. Děti dostanou každou adventní neděli proužek se 7 šlápotami na celý následující týden (čtvrtý týden adventní to bude méně). K nim dostanou buď jeden konkrétní úkol na celý týden, o který by se měly snažit, nebo seznam různých úkolů. Může jít mj. o úryvky z Písma svatého (citace), které by si měly každý den přečíst, modlitby apod. Zkonkretizování těchto úkolů ponecháváme na místních podmínkách a možnostech, případně na rodičích. (Konkretizace úkolů je vždycky trochu problematická: může se stát, že se „netrefíme“ do možností dítěte nebo ho omezíme jen na určitý směr, na druhé straně bez jakékoliv konkretizace se děti většinou nesnaží o nic.)

Po večerní rodinné modlitbě si dítě šlápotu vystřihne a zaznamená do ní datum (např. do podpatku). Pokud se úkol podařilo zvládnout, šlápotu si vybarví a podepíše. Kolik šlápot se podaří za týden „splnit“, tolik si jich dítě přinese další neděli (či jiný stanovený den) do kostela a vloží je do připraveného košíku. Ten se ponese v průvodu k oltáři společně s obětními dary. Šlápoty tak budou představovat naši snahu a kroky směřující k Ježíši. Po mši svaté se nalepí na cestu jako v 1. variantě.

Jeden proužek šlápot stačí pro 1 dítě na týden (7 dní). To znamená, že nakopírování této strany vystačí pro 3 děti, pokud dostávají šlápoty na každý den.

Kdo chce, může si šlápoty pro 2. variantu vylepšit textem, jako například zde: —→
Tuto přílohu naleznete i v elektronické variantě na <<http://kc.biskupstvi.cz>>.
Snad vám to pomůže při úpravě šlápot.

**1.
týden adventní**

Pondělí

